

modtaget en Fortegnelse over *Straffe*, der er overgaaet 15 af de paa Lovforslaget optagne Personer. De 13 af disse har dog kun været ikendt Bødestraf (for Overtrædelse af Motorloven eller Næringsloven o. desl.). I det ene af de resterende to Tilfælde, hvor Straffen er steget til Fængsel, ligger den begaaede Forbrydelse over 40 Aar tilbage i Tiden, i det andet drejer det sig om en Ansøger, der er født og altid har opholdt sig inden for Kongerigets nuværende Grænser. Udvalget har derfor kunnet give sin Tilslutning til de paagældendes Naturalisation.

Man har ogsaa efter de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Omstændigheder kunnet tiltræde, at 4 af Andragerne er taget med paa Lovforslaget, skønt de ikke har opnaaet *Kommunalbestyrelsens Anbefaling*.

Indenrigsministeriet har givet *Afslag* paa 393 Andragender om Optagelse paa det foreliggende Lovforslag (i Fjor 329). 156 har faaet Afslag paa Grund af modtaget offentlig Hjælp og 139 som Følge af for kortvarigt Ophold i Danmark. I 69 Tilfælde skyldes Afslaget Oplysninger om Andragerens Vandel og i 29 forskellige andre Aarsager. Udvalget har indhentet nærmere Oplysninger om en Del af disse Ansøgere og har derefter ikke fundet noget at erindre mod de skete Afslag.

Udvalget har i flere *Samraad* forhandlet med Indenrigsministeren om yderligere Optagelse paa Lovforslaget af en Række Personer. Man er enedes om at stille Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, ved hvis Vedtagelse 68 Ansøgere vil faa dansk Indfødsret i Aar, hvad der for adskilliges Vedkommende vil være af stor Betydning. Flere andre er man blevet enig om at optage paa det Indfødsretsforslag, der forelægges i næste Rigsdagssamling. Oplysninger om de af Ændringsforslagene omfattede Andragere er givet i Bilaget til Betænkningen.

De under Nr. 3 og 4 stillede Ændringsforslag er foranlediget af Forhold, som er indtruffet efter Lovforslagets Udarbejdelse, f. Eks. Ansøgerens Dødsfald.

Som berørt i Udvalgets Betænkning af 25. April 1934 paabegyndte man i Fjor Forhandlinger om noget ændrede Naturalisationsbestemmelser, der bl. a. er nødvendiggjort af de ved Socialreformen indførte nye Regler om Ydelse af offentlig Forsorg. Disse Forhandlinger er i Aar bragt til Afslutning, og Udvalget er enedes med Ministeren om ved Bedømmelsen af Virkningerne af modtagen offentlig Hjælp at gaa frem efter følgende Hovedlinier:

Hvis Hjælpen er ydet *før* Socialreformen, forholdes i det hele efter de hidtidige Regler, dog at der lægges noget større Vægt paa, om Tilbagebetaling har fundet Sted, idet Ventetiden i saa Fald forkortes til Halvdelen.

Fristen for ikke-tilbagebetalt Hjelpekassehjælp sættes til 5 Aar, medmindre det drejer sig om ubetydelig Hjælp, eller Hjælpen er ydet til en Andrager i en højere Alder.

Er Hjælpen ydet *efter* Socialreformen, sættes den normale Frist for Fattighjælp med fuldstændig Fattighjælps Virkning, der maa skønnes hovedsagelig at komme til at omfatte arbejdsu villige, forsømmelige Forsørgere og Alkoholister, til 30 Aar; for Kommunehjælp, der har Karakter af egentlig Forsorg, bliver Fristen 20 Aar, for anden Kommunehjælp normalt 10 Aar, dog at Ventetiden kan forlænges eller afkortes til henholdsvis 15 og 5 Aar efter Hjælpens Omfang og Varighed. I Tilfælde af fuldstændig Tilbagebetaling kan alle de nævnte Frister nedsættes til Halvdelen, naar Omstændighederne i øvrigt taler derfor. Med Hensyn til Særhjælp forholdes i Almindelighed som over for Hjelpekassehjælp; hvor den paagældende har modtaget Særhjælp i betydeligt Omfang, vil Afgørelsen dog blive truffet efter nærmere Undersøgelse i det enkelte Tilfælde.

I Forbindelse med Drøftelsen af disse Forhold har Udvalget i *Samraad* med Ministeren underkastet ogsaa de øvrige Betingelser i vor Naturalisationspraksis en